

Naplóversek

2012. április 7. szombat
mindent befutó liánt

az egykori uradalmi kastély
körüli erdő fái közé
a délutáni eső után sűrű
pára majdnem ragacsos köd szorult
a lombokat fény híján (borult volt-e
az ég vagy már esteledett?) nehéz
volt lencsevégre kapni csupa sötét
szomorú és nedves fénykép készült
kigyózó s mindent befutó liánt
éreztem testemre fonódni
a hősugárzó olvasztó mele-
gében és fényében még este is

2012. április 19. csütörtök
zenés cd-t hoz

az ócska cipő a tíz év múlva
tompos kátya az ando drom és cseh tamás
azt mondd meg nekem hol lesz majd lakóhelyünk
vagy legyen úgy d-moll nem vagyok lúzer
selma ne hajolj ki az ablakon

2012. április 22. vasárnap
esős szeszélyes szeles

a tó vize lúdbőrzik a szélben
esős szeszélyes szeles április
lobogtatja homokszín bársony zakódat
s ugyan mivel fújja tele a fejed
ahogy a mólón összekócolt hajjal
feszült vitorlaként (navigare
necesse est) lebegsz a víz felett?

2012. április 28. szombat
alig tudja követni

lovakkal vágtattak valakik gyors
galoppban a vetéstől csikozott
földeket körbeölelő fűvön
csupa mozgás csupa barna és zöld
szemüveged és fényképezőgéped
lencséje alig tudja követni
a részleteket majd hirtelen
elnyugszik minden: egy ellenőriz-
hetetlen pillanatban felülről
rád szegeződő tekintet rögzíti
amit a magas fű rejtene:
napi tizenhét érintéstől
lazán elnyúló tested

2012. május 1. kedd
tavaszmajális idegenség

a dráva a dráva a dráva a dráva
mintha nemcsak más térbe hanem más
időbe is léptünk volna be
tavaszmajális eszék idegenség
holott egyszerre szikrázó közelség
összesimulás is: tétova
egyensúlyozás egy kikötött
csónak imbolygó fedélzetén

2012. június 21. csütörtök
mind gyakrabban talál ébren

évszakforduló van szétcsúszott
felhők között lángol a nap
a napernyő az erkélyen láng-
ra kap két forráság között
lehűlés a gesztenyefa
sűrű lombja alatt a sötét
árnyban a szúnyograj éles
lándsáit hegyezi megnyílik
s lábadig ér a tó mind gyakrab-
ban talál ébren a pirkadat

2012. július 10. kedd
vegye körül s ölelje át

füst milán a fikció szerint
levelet írt kanadából
ahonnan – ezt már domi írja –
nem indul hajó (svédország-
ból indul-e vajon?) ül d. i.
a svéd partokon és várja
(vagy nem) hogy a pannon-tengerre
s innen az adriára induljon
hajó hogy sirálmellcsontok között
kitömött madarak kíséretében
jusson célba és mint szigetet
vegye körül s ölelje át a
tenger és rátka és doreen

2012. augusztus 7. kedd
perceken belül gyógyuló sebet

a tenger a part a ház –
tenyérszerű erkélyen lebegsz
lombmagasságban az öböl
felett zelenika és perast
között a délutáni

napsütésben 42 °C-on
megvillannak risan mozaik-
kövei a kontinentális
részeken még forróbb a nyár
újvidéken – mondják – elérte
a 45°-ot is – nem tudsz
nem gondolni arra hogy
ugyanaz a folyó tenger
és hegy most másik ország
bár akárhogyan van is a
tenger nem ismer ország-
határokat: se kettévágni
se felszeletelni nem lehet
csak ami az egeké s ami
a földeké kerülhet külön
ha a kobaltkék zománcot
egy csónak felhasítja csak
perceken belül gyógyuló
sebet ejt a hullámok egybe-
mossák azt ami szétesett

2012. augusztus 9. csütörtök
akár leltárt is

ez a tizenkettedik nap akár
leltárt is készíthetnék: estéről
estére elolvastam öt könyvet
négy verset írtam (ez az ötödik)
napközben pedig nagy karcsapásokkal
az egyik test emlékezetéből
a másikba úsztam át

2012. augusztus 10. péntek
tengeri madártan

porecban sirályok vijjogása
ébresztett itt gyerekzsivaj és
egy kalitkába zárt erőszakos
óriáspapagáj mindenem

áthatoló durva hangja
naponta százszor is elcsérogja
hogy pero pero a gyerekek
kórusban szajkózzák a parton:
pero pero tenyéryi erkélyem
felett fecskék köröznek suhannak
zajosan ha a hangok elől
messzire beúszok a vízben
egyetlen néma sirály lebeg

2012. augusztus 11. szombat
meg sem rebben

súlyos és kimunkált izmú
testek siklanak zuhannak vagy
csak huppannak a vízbe élesen
vagy puhán: a tenger meg sem rebben